

A megyei katasztrófavédelmi felügyelőség tervei

Oktatási központot létesítenének

Fotó: Nagy Tibor (archív)

Többévnnyi várakozás után körvonalazódní látszik a Maros Megyei Horea Katasztrófavédelmi Felügyelőség vezetőségének egyik terve, amellyel országos és nemzetközi téren egyaránt közismertté válhatnak. A geryeszegi volt katonai egység negyvennégy hektáros területe kormányrendelettel a felügyelőség ügykezelésébe került, és olyan oktatási központot terveznek oda, ahol gyakorlati képzéseket végezhetnek természeti katasztrófák elhárításánál alkalmazott beavatkozások elsajátítására.

Szer Pálosy Piroska

A beruházás hozzávetőleg tizenkét millió euróba kerülne, ezért csak uniós finanszírozásban reménykedhetnek, és három éven belül szeretnék megvalósítani az oktatási és gyakorlati kiképző bázist. A megyei katasztrófavédelmi felügyelőség tervezi a székhely felújítását is, tavaly már átköltöztek volna a vegyipari líceum bentlakásába, de a Fejlesztési Minisztérium engedélyeztetése miatt ez megkésett. Az Országos Beruházási Társaság révén felújítják a marosvásárhelyi Horea utcai épületet, a tetőteret manzárdosítják, a munkálatokat valószínűleg két év alatt sikerül befejezni. Jövőbeli terveik között a beavatkozási idő csökkentését, az elavult oltási technológia korszerűsítését, az Azomureş vegyi kombinát

(Folytatás a 2. oldalon)

Ne feledje
IDEJÉBEN
megújítani előfizetését!
Ha előfizet,
BIZTOSAN
kézhez kapja
FÉLÁRON!
Telefon:
0742-828-647

Gyermekporno- gráfia vádjával előzetesben

Harmincnapos előzetes letartóztatásba helyezték a Maros Megyei Törvényszék egy 55 éves férfit, akit gyermekpornográfiával és kiskorúak szexuális célokra történő toborzásával gyanúsítanak.

2.

Öt évvel ezelőtt hunyt el János- házy György

Angol, francia, olasz, spanyol, katalán és német nyelvtudása segítségével ablakot nyitott a romániai magyar szellemi élet világirodalmi kitekintése számára.

3.

Történelem – alulnézetben

Születésnap beszélgetés a 75 éves Székedi Ferenc újságíróval, szerkesztővel, publicistával

5.

OPTICA OPTOFARM

A látás szakértője

Szolgáltatásaink:

- kontaktlencse-felírás és rendelés
- ingyenes szemüvegfelírás komputeres szemvizsgálattal
- mindenik szaküzletünk orvosi szakrendelővel van felszerelve, ahol teljes szemvizsgálatot végzünk, a pácienseinket küldőpapír nélkül fogadjuk
- a gyerekvizsgálatokat speciális fotorefraktométerrel végezzük (kellemetlen pupilatágítás nélkül, távolsági fotózással)
- kötelező éves szemvizsgálatok cégek részére
- korszerű számítógép-vezérlésű japán NIDEK gépekkel bármilyen kerettípusba bedolgozunk plastik- és üveglencsét egyaránt (gyors, olcsó és precíz munkával)
- szemüvegjavításokat végzünk (keretek forrasztása)
- új amerikai készülék látásjavításra, kancsalságra
- terápiák betegség és sérülés utáni rehabilitációra, memória-, reflexek, mozgás- és tanulászavarok javítására

Marosvásárhely:

- ▲ Posta utca 3. sz. Tel: 0265/212-304, 0365/410-555
- ▲ 1918. Dec. 1. sugárút 49. sz. Tel: 0265/263-351, 0365/410-557
- ▲ Rózsák tere 53. sz. Tel: 0265/250-120, 0365/410-559
- ▲ Dózsa György utca 64-68. sz. (a Kaufland udvara). Tel: 0265/265-205
- ▲ Köztársaság tér 5. sz. Tel: 0365/430-939

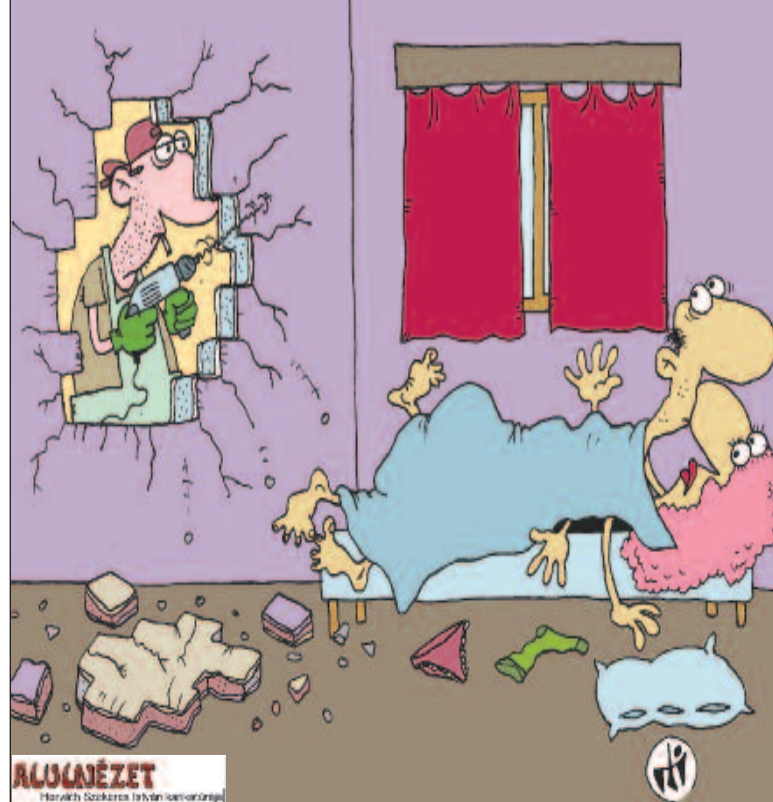
Szászrégen:

- ▲ Iskola utca 11. sz. Tel: 0265/512-042, 0365/410-558

Szováta:

- ▲ Fő út 196. sz. Tel: 0265/577-282, 0742-100-323

MUNKABALESET

ALUJÁZET

Marosvásárhelyi Szociális Szervezet

FEBRUÁR

15., szombat
A Nap kel
7 óra 27 perckor,
lenyugszik
17 óra 47 perckor.
Az év 46. napja,
hátravan 320 nap.

IDŐJÁRÁS

Részben napos
Hőmérséklet:
max. 7 °C
min. -2 °C

^Isten véltessel

Ma **GEORGINA** és **KOLOS**, holnap **JULIANA** és **LILLA** napja.
JULIANA: a latin Julianus nemzetségnév női alakjának magyarosított változata. Jelentése: ragyogó, vagy Jupiternek szentelt.

VALUTAÁRFOLYAM
BNR – 2020. február 14.

1 EUR	4,7694
1 USD	4,4000
100 HUF	1,4239
1 g ARANY	222,8755

Oktatási központot létesítenének

(Folytatás az 1. oldalról)

munkapontjára egy tűzoltóautó beszerzését, valamint a személyzethiány orvoslását említették. A megyei felügyelőségnél sem pszichológus, sem jogi tanácsadó nincs alkalmazva, annak ellenére, hogy vannak olyan bevetések, amikor az átélt események feldolgozásához nagy szükség volna pszichológus szaktanácsadására.

Megnőtt a riasztások száma

Húsz százalékkal nőtt a vészhelyzeti riasztások száma, naponta közel hatvan alkalommal kellett beavatkozni a sürgősségi szolgálat esetköcsijaival, hangzott el a Maros Megyei Horea Katasztrófavédelmi Felügyelőség vezetője által január utolsó napján a városháza dísztermében ünnepélyes keretek között tartott beszámolóban a tavalyi évi tevékenységi mérleg. Az eseményen a megyei tűzoltóság képviselői mellett önkéntesek és a prefektusi hivatal, illetve a megyei tanács elöljárói is jelen voltak.

Dan Petru Daniel, a Maros megyei tűzoltóság szóvivője olvasta fel a beszámolót, abból tallóztunk pár szám adatot. Mint elhangzott, 24.387 alkalommal hívták az ügyeletet, 22.530 esetben avatkoztak be, ezek közül 20.875 alkalommal a SMURD rohammentő szolgálat mentőegységeinek beavatkozása mellett a tűzoltóknak 757 tüzeset oltásánál és 349 közúti balesetnél kellett a roncsokból való kiszabadításnál vagy tűzoltásnál, -megelőzésnél intézkedniük.

Amint a beszámoló során elhangzott, a megyében Nyárádszeredában, Szovátán, Szászrégenben, Dicsőszentmártonban, Marosludason és Sármáson lévő alegységeik révén csökkent a reakcióidejük. A SMURD rohammentő szolgálatot naponta 57,19 alkalommal riasztották, ez a tavalyi értékekhez viszonyítva 19,68 százalékos növekedés. Amint *Călin Ioan Handrea*, az egység parancsnoka elmondta, a SMURD rohammentő csapatai átlagban 9,22 perc alatt értek a

Fotó: Szer Pálosy Piroska

helyszínre a megyében, ez jobb, mint az országos átlag, és többek között annak tudható be, hogy 15 településen működnek sürgősségi és elsősegélynyújtó mozgóegységek. Ugyanakkor köszönetet mondott a polgármestereknek és intézményvezetőknek a sürgősségi eseteknél való beavatkozások alkalmával nyújtott támogatásokért. Amint hangsúlyozta, a 2018-as évhez viszonyítva 26%-kal nőtt a tüzesetek száma, és a halottak száma is több. Beavatkozásaik során tavaly harminc halott volt, míg tavalyelőtt hét halálesetet regisztráltak. A legtöbb tüzeset márciusban, a száraz növényzet égetése közben keletkezett, amelyek oltásánál nagy szerepük volt a 15 településen tevékenykedő önkéntes tűzoltócsapatoknak, ezek legtöbb esetben időben és hatékonyan tudtak beavatkozni.

Tanfolyamok önkéntes életmentőknek

A Maros Megyei Horea Katasztrófavédelmi Felügyelőség képviselői a beszámoló során, illetve azt megelőzően sajtótájékoztatón is ismertették a négy éve önkéntes civileknek indított *Életmentők szenvedélyből/Salvatori din pasiune* című tanfolyamot, amelyre azok jelentkezését várják, akik elsajátítanák az elsősegélynyújtást és a vészhelyzetek esetén alkal-

mazható alapismeretekkel gazdagodhatnak.

16 és 65 év közötti, egészséges, büntetlen előéletű személyek jelentkezhetnek a tanfolyamokra, amelyeken alapképzésben részesülnek, ezt követi majd a gyakorlati képzés. Elsajátítják az elsősegélynyújtás módját felnőttel és csecsemővel egyaránt, a működő életfunkciókat felismerni, a defibrillátort kezelni, illetve a sérültet ellátni, tűz esetén a szükséges teendőket, az oltási eszközök használatát, a lakásban tartózkodó személyek kimenekítését. Az önkéntes tűzoltóként eltöltött idő erősíti a felelősségvállalást, az empátiakészséget, de gazdagítja a szakmai önéletrajzot is. Az elméleti felkészítő után az önkéntesek a gyakorlati tudnivalókat a megyei tűzoltóság központjában, illetve saját településükön vagy az ahhoz legközelebbi tűzoltóságnál sajátíthatják el. Aki elvégzi a tanfolyamot, önkéntes tűzoltóvá válhat bármely tűzoltóalakulatnál. Egyfajta pályaválasztási irányadó is lehet egy ilyen tanfolyam. Amint a szóvivő jelezte, a pályaválasztásban is segíthet azoknak a fiataloknak, akik ezt a pályát választanák, de nem látnak bele. Volt rá eset, hogy a tanfolyam elvégzése után egyesek az altiszti iskolába vagy katonai akadémiára, illetve orvosi egyetemre jelentkeztek.

Várak és templomok

Molnár Dénes grafikai kiállítása

Húsz évvel ezelőtt, február 19-én hunyt el Molnár Dénes marosvásárhelyi grafikus, festő, karikaturista. Molnár Dénes (1947-2000) a bukaresti Nicolae Grigorescu Képzőművészeti Főiskolán diplomázott. Jelentős sikert aratott hazai és nemzetközi kiállításokon társadalmi és politikai töltetű satirikus munkáival. Írásaiban, kritikáiban a karikatúra műfajának sajátosságai, társadalmi hatékonyságával, esztétikájával foglalkozott. Több alkalommal szervezett országos humorgrafikai tárlatot Marosvásárhelyen. Képciklusai és önálló grafikai lapjai könyvomatban, rézkarcban és fametszetben készültek, de dolgozott pasztellben is. Egy interjúban a művész magát a sorozatok emberének nevezte. A benne megfogalmazódó sok ötletet csak úgy tudta teljesen megvalósítani, ha több változatban helyezte papírra/vászonra, majd sorozatokba rendszerezte őket.

Történelmi grafikaiból válogatták össze a kurátorok – Molnár Krisztina és ifj. Molnár Dénes – a Várak és templomok című kiállítás anyagát, amelyben a művész a falurombolás templomait és Erdély legfontosabb várait ábrázolja.

A kiállítás a marosvásárhelyi Bolyai téri unitárius templom Dersi János termében nyílik vasárnap, február 16-án 12 órától.

Gyermekpornográfia vádjával előzetesben

Harmincnapos előzetes letartóztatásba helyezték a Maros Megyei Törvényszék egy 55 éves férfit, akit gyermekpornográfiaival és kiskorúak szexuális célokra történő toborzásával gyanúsítanak.

Február 10-én a Szervezett Bűnözés és Terrorizmus Elleni Ügyészség (DIICOT) marosvásárhelyi és konstancai rendőrei két házkutatást tartottak a gyanúsított lakásaiban.

Kiderült, hogy a tavalyi év folyamán az interneten, külön-

böző közösségi oldalakon – hamis profilt használva – toborzott kiskorúakat, akiket arra ösztönzött, hogy online szexuális pozíciókat rögzítsenek, pornográf anyagokat küldjenek magukról.

A házkutatás alkalmával elkobozták az eszközöket, amelyekben a kiskorúak pornográf felvételeit tárolta: két mobiltelefont, egy fényképezőgépet és egy diktafont. A bűncselekmény további felgöngyölítése folyamatban van. (pálosy)

Fotó: Nagy Tibor (archív)

Fotó: Nagy Tibor

Holttest a turbinában

Február 14-én, pénteken 8.30 órakor Marosvásárhelyen a turbinárok Sportcsarnokkal szembeni szakaszához egy vízbe esett személy kimentésére riasztották a Maros Megyei Katasztrófavédelmi Felügyelőség mentőegységét és a Maros Megyei Rendőr-felügyelőséget.

A helyszínre érkezett marosvásárhelyi tűzoltóalakulat csapatának nem sikerült megmenteni a férfi életét, csupán a holt-

testét emelheték ki a vízből – tájékoztató a felügyelőség szóvivője.

Megkeresésünkre a megyei rendőrség sajtóosztálya arról tájékoztatót, hogy a vízbe fúlt áldozatot egy 44 éves maros-szentannai illetőségű férfi személyében sikerült azonosítaniuk.

A holttestet a marosvásárhelyi törvényszéki orvostani intézetbe szállították, a rendőrség bünyügyi dossziét nyitott, és nem szándékos emberölés gyanújával vizsgálják a halálesetet. (szer)

NÉPÚJSÁG

ÖNÁLLÓ
MAROS MEGYEI NAPILAP
Kiadja az IMPRESS KFT.
FŐSZERKESZTŐ:
Karácsonyi Zsigmond
LAPSZERKESZTŐK:
Antalfi Imola
Benedek István

MUNKATÁRSÁK: Antalfi Imola, Bodolai Gyöngyi, Farczádi Attila, Menyhárt Borbála, Mezey Sarolta, Mózes Edith, Kaáli Nagy Botond, Nagy Miklós Kund, Nagy Székely Ildikó, Nagy Tibor (fotó), Szer Pálosy Piroska, Vajda György. **KORREKTÚRA:** Horváth Éva, Kiss Éva.
TÖRDELÉS: Makkai Katalin, Makkai Melánia, Vajda Gyöngyi.
FŐKÖNYVELŐ: Nagy Melinda. **REKLÁMMENEDZSER:** Borbély Ernő – e-mail: reklam@e-nepujas.ro, tel. 0742-828-647.
REKLÁM-LAPTERJESZTÉS: Madaras Éva Adrienn, tel/fax: 00-40-(0)265-268-854. **APRÓHIRDETÉS:** Petres Emilia.
SZERKESZTŐSÉG: 540015 Marosvásárhely, Dózsa György út 9. szám, II. emelet. **Internet:** www.e-nepujas.ro **E-mail:** nepujas@e-nepujas.ro
Telefon: titkárság: 0265/266-780 és tel/fax: 0265/266-270. közönségszolgálat: 0365/410-440, 0265/266-780. **Nyomda:** Palatino.
A szerkesztőség véleménye nem feltétlenül azonos a szerzők véleményével.
Előfizetés a postahivatalokban, postásoknál és a szerkesztőségben, tel.: 0742-828-647.
Hirdetési irodánk nyitvatartási rendje: hétfő, kedd, szerda, csütörtök: 8-16 óra, péntek: 8-15 óra, szombat zárva, vasárnap: 10.30-14.30 óra között.

642357800069
ISSN 1220-3475 (print);
ISSN 1584-3238 (online)

SZERKESZTI:
KAÁLI NAGY BOTOND
1423. sz., 2020. február 15.

Jánosházy György

Már félig odaát

*Már félig odaát lakom,
kísértetek közt.
Éjjelente
kicsusszanok az ablakon,
kissurranak a Végtelenbe,*

*hol régvolt játszótársaim
várnak türelmesen a lenge
fantázia csapásain,
s besző a Semmi égi csendje.*

*Nincs gyűlölet, gáncs és szitok.
Mosolygó meteoritok
sietnek szép jó éjt köszönni.*

*Jó ott, a holtak oldalán,
egy téli hajnalon talán,
el is felejték visszajönni.*

Koncz Gábor: Töredék (a gyergyószárhegyi alkotótábor marosvásárhelyi kiállításán)

Fotó: Nagy Tibor

„Kisdiák koromtól kísértett Shakespeare” Öt évvel ezelőtt hunyt el Jánosházy György

Kaáli Nagy Botond

Öt évvel ezelőtt, 2015. február 20-án hunyt el Jánosházy György. Az 1922-ben Kolozsváron született későbbi költőt, műfordítót, szerkesztőt, kritikust, Biluska Annamária színművész nő férjét ismerte és szerette a marosvásárhelyi közönség, hiszen itt élt, 1969-től 1990-ig az Igaz Szó című kulturális folyóirat főszerkesztő-helyettese volt, majd 1991-ig ugyanezt a funkciót

töltötte be az Igaz Szó utódánál, a Látónál. Rengeteg nyelvet ismert, sokból fordított, saját költeményei, szonettjei, Shakespeare-drámafordításai mindmáig mércét jelentenek. Jánosházy György 1922. június 20-án született. A Kolozsvári Univerzitás Kollégium elvégzése (1942) után a Bolyai Tudományegyetemen jogtudományi (1946), a Szentgyörgyi István Színművészeti Főiskolán rendezői (1952) oklevelet szerzett. Előbb a Kolozsvári Takarékpénztár

és Hitelbank tisztviselője (1943–45), majd az Erdély (1945–48), illetve az Igazság (1948) szerkesztője, az Állami Magyar Opera dramaturgia és rendezője (1949–58), Marosvásárhelyen a Művészet című folyóirat szerkesztője (1958), Kolozsvárra visszatérve a Korunk szerkesztőségében irodalmi és művészeti rovatvezető (1958–63), végül újra Marosvásárhelyen az Igaz Szó szerkesztője, 1969-től főszerkesztő-helyettese.

Sütő András, Kovács György és Jánosházy György az Igaz Szó szerkesztőségében a Bajor Andor-műhelytalálkozón 1979 körül Fotó: Bach Loránd

Első verseit a budapesti Újság közölte (1943). Írásai és műfordításai jelentek meg Budapesten a Népszava, Új Idők, Híd, Forrás, majd a Kortárs, Nagyvilág, Romániában pedig az Erdélyi Helikon, az Utunk, A Hét, az Előre, a Művészet, az Új Élet, a Korunk, az Igaz Szó hasábjain. Műfordításaival jelentős szerepet játszott a román irodalom magyar nyelvű tolmácsolásában. Mihai Eminescu, Alexandru Philipide, Ion Barbu verseit fordította le költői újraterepítéssel; fordításában és utó-, illetve előszavával jelentek meg Dan Deşliu (1955), Geo Bogza (1959) és Tudor Arghezi válogatott prózai írásai (1963), Camil Petrescu *Velencei történet* c. színműve (1969), részben saját fordításában Ion Pillat válogatott versei (1974). Ő ültette át Francisc Păcurariu *Labirintus* c. regényét (1979).

Angol, francia, olasz, spanyol, katalán és német nyelvtudása segítségével ablakot nyitott a romániai magyar szellemi élet világirodalmi kitekintése számára. *Fehér kövön fekete kő* címen (1965) spanyol és portugál, *Körtánc fantomokkal* címen (1972) mai katalán költőket mutatott be magyarul; fordításaival szerepel számos antológiában, így az ibériai világ költészetét bemutató *Heszperidák kertje* c. gyűjteményben (Bp., 1971), *A küzdő Sámson* fordításával vett részt Milton válogatott költői műveinek magyar kiadásában (Bp., 1978), valamint a *Tenger és alkonyég között* c. angol lírai gyűjteményben (Kv., 1978); az ő fordításában jelent meg Shakespeare *III. Edward* c. drámája (1969) és Thomas Otway *A megóvott Ve-*

lence vagy *Az elárvult összeesküvés* c. tragédiája (1978). Előszóval látta el Daniel Defoe *A londoni pestis* c. művét (Téka, 1980), utószavával jelent meg magyarul G. B. Shaw, Dürrenmatt, Calderón, G. García Márquez, Mario Vargas Llosa, Alejo Carpenter, J. M. Eça de Queirós, Ben Johnson több romániai kiadású műve.

A magyar klasszikus irodalom korszerű értelmezéséhez és népszerűsítéséhez járultak hozzá Vörösmarty, Katona, Madách, Juhász Gyula, Karinthy Frigyes műveire írott előszavai a Tanulók Könyvtára sorozatában. A *Csongor és Tünde* román nyelvű kiadása is az ő tanulmányával jelent meg.

Operaszöveget írt Petőfi *A helység kalapácsa* című elbeszélő költeményéből, melyet Junger Ervin zenéjével 1967 decemberében mutatott be az Állami Magyar Opera Kolozsvárt. Háromfelvonásos librettót készített elő Hencz József *Budai Nagy Antal*-operája számára. Művészettörténeti tájékozottságáról nemcsak Incze Jánost és Bene Józsefet bemutató monográfiái vallanak, hanem műkritikái is, melyekkel évtizedeken át értékeli és bírálja kiállító képzőművészeinket, előadó- és színművészeinket a folyóiratokban és napilapokban. Eszsei kellemes és világos modorukkal teszik kedvelté az irodalom és művészet világát. 2012 őszén megkapta a Romániai Magyar Könyves Céh életműdíját.

Önálló munkái: *Az örült nagyrú jármában* (versek, Kolozsvár, 1947); *Három klasszikus dráma* (Folytatás a 4. oldalon)

Öt évvel ezelőtt hunyt el Jánosházy György

(Folytatás a 3. oldalról)

(tanulmányok, 1964); *Fehér kövön fekete kő* (spanyol és portugál versek, 1965); *Bábel tornya* (jegyzetek a mai nyugati drámáról, 1966); *Százegy szonett* (műfordítások, 1968); *Rím és rivalda* (esszék, kritikák, 1969); *Körtánc fantomokkal. Modern katalán költők* (műfordítások, bevezetővel, 1972); *Csillagok osztályosa* (versfordítások, 1973); *Incze János* (monográfia, 1977); *Korok, emberek* (esszék, tanulmányok, Kv., 1978); *Bene József* (monográfia, 1980) – olvashatjuk róla a Kritérium könyvkiadó Romániai magyar irodalmi lexikonában.

„Jánosházy György halálával olyan értelmiségit veszített Erdély magyar kultúrája, aki a legnehezebb időkben is mércének számított a közéletben. Sok műfajú alkotó volt, de akár költőként, akár román, angol, francia, olasz, spanyol, katalán, német szerzők fordítójaként, akár irodalmi tanulmányok vagy operaszövegek szerzőjeként ugyanaz az értékfókusz és pontosság, biztos értékítélet jellemezte. Hallgatásának is fontos üzenete volt, hiszen 1947-es, *Az örült nagyúr jármában* című első kötete után sokáig nem jelentetett meg újabb önálló verseskötet. Viszont számos magas színvonalú fordítás-kötetet, művészeti monográfiát jegyzett, esszéi, tanulmányai ugyancsak folyamatos alkotókedvét bizonyították, és módot adtak neki arra is, hogy egy zárt társadalomban ablakot nyisson olvasóinak a világkultúrára” – írta nekrológjában Markó Béla. Az alábbiakban Jánosházy György pár, Shakespeare-rel, drámáival, illetve drámáinak fordításával kapcsolatos írását, illetve azok részleteit idézzük.

„A magyar kultúra, amely másfél évszázad folyamán legjobbait mozgósította Shakespeare megszólaltatására, és az élvonalban jár a fordítások száma és minősége tekintetében, bizonyára nem fog elzárkózni attól, hogy – az angolok példáját követve, amely mindenképpen iránymutató ebben – az újabb Shakespeare-kiadásokba felvegye *A két nemes rokont* is. Annál is inkább, mert ez a darab érdekes új színekkel egészíti ki a költőről alkotott képünket. Stílus révén – természetesen a Shakespeare-től eredő részekről szólva – jól beilleszkedik az utolsó alkotói korszak „regényes színműveinek” sorába, de fanyar szemlélete, egyszerre nosztalgikus és ironikus lovagi szelleme – amelyet a *Don Quijótéval* is rokonítanak – valami újat jelez Shakespeare drámái világképében, olyan újat, aminek sajnos nincs már folytatása... ha csak a *Cardenióban* nem.

Fletcher társszerzősége nem vált javára a

Forrás: internet

darabnak, noha egyes vélemények szerint legjobb munkája ez, s helyenként – főleg a harmadik felvonás utolsó színében – már-már megközelíti nagy szerzőtársának színvonalát. Az együttműködés módja sem lehetett kifogástalan, amiből nem egy kisebb-nagyobb következtetés adódott, legszembetűnőbbben a címbeleszólások jellemzésében. De a mű így is feltétlenül megérdemli figyelmünket; ezért vágtam neki a fordításnak, N. W. Bawcutt először 1977-ben megjelent kiadásának (New Penguin Shakespeare) alapján, amelyet az árkosi Shakespeare Kingdom House bocsátott rendelkezésemre, hálás köszönettel tartozom érte Nagy Attila úrnak.” (Látó, 1994. március, V. évfolyam, 3. szám).

„Kisdiák koromtól kísértett Shakespeare, azóta, hogy tizenkét vagy tizennégy éves fővel jóindulatú szomszédoktól, egy tanár családtól kölcsönkaptam kötetekből sorra végigolvastam »összes műveit«, még a Kisfaludy Társaság fordítóinak magyarításában, de – főleg Arany Jánosnak köszönhetően – a zseniális költőt megérző felfedező boldog izgalmával. Később az újabb fordításokkal való megismerkedés egyre bensőségesebb kapcsolatot teremtett a »stratfordi bárdal«, és évtizedek alatt egyre inkább kedvet támasztott bennem, hogy magam is megpróbálkozzam a fordításával.

Furcsa, szinte számomra is megmagyarázhatatlan, hogy annyi esztendő, huszonnégy »kánoni« és jó néhány apokrif darab, hetvenhét szonett lefordítása során következetesen húzódoztam két legismertebb drámájának, a Rómeó és Júliának és az Othellónak a fordításától. De amikor végül számba vettem a megjelent testes kötetek és még kiadásra váró kézirataim immár tekintélyesre duzzadt tömegét, rá kellett ébrednem, hogy e két fontos tragédia nélkül munkámat nem tekinthetem befejezettnek. Felfrissült érdeklődéssel nekiültem hát... és a Rómeó után átnyújtom az Othellót is az olvasónak.

Dolgom végeztével olvastam csak újra a két műnek az utóbbi években használatos magyar szövegeit. Meglepetéssel tapasztaltam, hogy Othellóm a vártnál gyakrabban találkozik Kardos László szövegével – ami végtére nem is olyan meglepő, ha tekintetbe vesszük műfordítói elveink és módszereinél rokonságát. De találkozik helyenként Mészöly Dezső szövegével is, amely szintén össze-össze-cseng az egészen más alkatú Kardos Lászlóéval. A nyelv és a munka természetéből elkerülhetetlenül adódik ez, nem is változtat az ilyen »találkozásokon«, amint egyetemen láttam, akik hajlandók olykor gyengébb – és szembeötlően erőszakolt – megoldásokkal beérni, nehogy utánzás vádjá érje őket; inkább még kölcsönvettem utólag egy-két telitalálatot: a cél az, hogy irodalmunk összességében lépésről lépésre jobban megközelítse az árnyalt, világos, költői (és színszerű) Shakespeare-fordítás eszményét. Hálával tartozunk mindazoknak, akik munkájukkal hozzájárultak ehhez.

Ebben a reményben adom közre ezt a (valóban) utolsó fordítást is.” (*A fordító vallomása, Látó, 2012. augusztus-szeptember*).

„A romantika mindig különös érdeklődéssel vájkált a múltban, és kotorta elő mindazt, amit magához – izléséhez, világképéhez, vé-

mérékletéhez – közelállónak érzett. Az angol – nem csak, de elsősorban az angol – romantikának szükségképpen fel kellett fedeznie a 17–18. században mindegyre meghamisított, átírt, átértelmezett igazi Shakespeare-t. A korszak két költőóriása, Percy Bysshe Shelley és John Keats – mindkettő sajátosan lírai alkat – egy-egy drámával adózott emlékének. Témaválasztásában, emberábrázolásában, modorában, verselésében, egész koncepciójában a shakespeare-i mintát követő tragédiáival.

Keats alig két évvel korai halála előtt (érdekesebb, hogy Shelley is két évvel halála előtt írta tragédiáját) alkotta meg a Nagy Ottót, amely – azonkívül, hogy kivételes költői tehetség fűti nyelvét, alakjainak szenvedélyét – figyelemre méltó számunkra magyar vonatkozásai miatt is: közvetlenül az I. Ottó császártól elszünetelt Lech mezei vereség után játszódik, és egyik fontos figurája Gersa királyfi (!), a magyar sereg fővezére. (Bizonyára Géza fejedelem neve került ilyen elferdült formában az angol költő tollára.)

Shelley megtörtént eseményt, Stendhal Olasz krónikáiból ismert 16. századi római rémtörténetet dolgozott fel a Cenci családban. Egyetlen drámájában, mert A megszabadított Prométheusz, amelyet Weöres Sándor kitűnő fordításában olvashatunk magyarul, aligha mondható annak: drámai formában írt költemény, amilyent mások is írtak. Csak a Világirodalmi lexikonból tudom, hogy – A Cenci-ház címen 1979-ben – Eörsi István is fordította ezt a tragédiát; szívesen olvastam volna, de sohasem került a kezembe, és semmi nyomát nem észleltem, hogy eljutott volna a magyar irodalmi köztudatba, amelyben pedig Shelley előkelő helyet vívott ki.

Shakespeare szelleme éled föl ezekben a tragédiákban: a blank verse magával ragadó lendülete, a pusztító szenvedélyektől eltorzult és óriásira nőtt alakok, a cselekmény borzalmának senecai öröksége. Azzal az idő múlásából adódó különbséggel, hogy a 19. század elejének költői – az izlés és a dramaturgiai eszmények csiszolódásának megfelelően – lemondtak tragikum és komikum elegyítésének a középkori népszínház hagyományát őrző gyakorlatáról, amely oly jól megért annak idején a manierista kor izlésével. A romantikus tragédia egyenes vonalú és egyöntetűen komor lett – mint már Shakespeare Macbethje is.

A Nagy Ottó fordítását évtizedekkel ezelőtt közreadtam már, a Látó 1997. évi 3. 4. és 5. számában; úgy érzem, ez az utolsó közlemény méltó befejezése Shakespeare körüli sokéves fordítói munkámnak. (*Shakespeare uszályában, Látó, 2013. augusztus-szeptember*).

Ráadásaként a Tompa Miklós Társulat februári műsorán A nép ellensége

A nagy érdeklődésre való tekintettel – a tervezett havi programajánlatot kiegészítve – február 20-án, csütörtökön 19 órától ismét látható *A nép ellensége* című, Henrik Ibsen művéből készült előadás, amelyet Keresztes Attila rendezésében vitt színpadra a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház Tompa Miklós Társulata.

A történet kiindulópontja egy rendőrségi hír, ebből írta meg Ibsen a polipként mindent megfojtó korrupció drámáját. Egy norvég kisváros legfőbb bevételi forrása és egyben sokak megélhetésének záloga a helyi gyógyvíz. A polgármester testvére, Dr. Stockmann azonban felfedezi, hogy a gyógyulni vágyókat súlyos fertőzésveszély fenyegeti, a gyógyforrások vize mérgezett.

Az ember vagy a pénz? Egy közösség megfosztása a fellendülés lehetőségétől, vagy a fellendülésért cserébe szabad utat adni mások mérgezésének? A hatalom torzulásával szembeszegülő doktor készen áll a társadalmi tette. Családjával az oldalán elindul a mindent megváltó csoda valóra váltására. Ibsen társadalmi drámájában egyéni érdek és társadalmi felelősség feszül egymásnak, szembeállítva az egyént a megélhetését féltő közösséggel és annak hangadóival – írják az alkotók a produkcióról.

Az előadás szereplői: Dr. Tomas Stockmann, fűrdőorvos – Sebestyén Ábá; Katrine Stockmann, a felesége – Moldován

Fotó: Bereczky Sándor

Orsolya; Petra, a lányuk – Bíró Sára; Ejlif, a fiuk – Róbert Szilárd; Peter Stockmann, az orvos bátyja, polgármester, a fűrdő felügyelőbizottságának elnöke – Tollas Gábor; Morten Kiil, Katrine Stockmann nevelőapja – Kilyén László; Hovstad, a Népújság szerkesztője – Galló Ernő; Billing, a Népújság munkatársa – Bartha László Zsolt; Horster, hajóskapitány – Ördög Miklós Levente; Aslaksen, nyom-

datulajdonos – Henn János. Dramaturg: Szabó Réka. Rendező: Keresztes Attila.

A 14 éven felülieknek ajánlott, román felirattal követhető előadás legközelebb február 20-án, csütörtökön este 7 órától tekinthető meg a Marosvásárhelyi Nemzeti Színház nagytermében. Jegyek a Kultúrpalota jegyirodájában, a színház jegypénztárában és a www.biletmaster.ro honlapon vásárolhatók. (*Kn.b.*)

Jánosházy György

Magányos mécs

Ezek a poros, álmos délutánok:
nyögdelve bifláz egy bukott diák,
a szívekben idült, var lepte tályog,
elüszkösödtek a melódiák.

Ezek a lagymatag, unalmas esték,
ez a kvaterkás, krúdis hangulat:
a tájon megfakult, napszitta festék,
az arcokon is hervadt indulat.

Ezek a kontároktól itt felejtett
vidéki házak és vidéki lelkek,
a fásult, lomha csend, mikor a város

reménytelen, nyúlós kátrányba fül,
s magányos mécs suttog csak holdvilágos
kínai verset kosztolányiul.

Történelem – alulnézetben

Születésnap beszégetés a 75 éves Székedi Ferenc újságíróval, szerkesztővel, publicistával

Székely Ferenc

– *A Balaton melletti Nemestördemicen született 1945. január 6-án, iskoláit mégis Csíkszögödön, később pedig Csíkszeredában végezte. Akkor már a két helység két külön államban volt, hogy sikerült a „helycsere”?*

– Mindez történelem – alulnézetben. A román átállás után, 1944 szeptemberében kiűrték Csíkszeredát, édesapám a Magyar Államvasutaknál dolgozott, menniük kellett családotul, azaz velem terhes édesanyammal és akkor tizenegy éves nővéremmel, de a többszörösen is bombatámadásokat szenvedett vonaton rengeteg más, nem vasutas csíkszeredai menekült is tartózkodott. A menekültek egy része a Balaton mellé került. A vasutasokat kivezényelték a lebombázott pályajavításokra, onnan gyűjtötték be édesapámat is az oroszok, hogy kiegészítsenek vele egy hadifogolytranszportot. Ő már nem láthatott, amikor megint csak bombázások közepette megszülettem, néhány hónap múlva az egyik debreceni gyűjtőtáborba vitt el édesanyám egy ruháskosárban, hogy lássa a fiát. A háború végeztével, 1945 nyarán édesanyám hozott haza minket, féléves fiát és nővéremet. Édesapám a fogságból csak később tért haza. Én itt jártam iskolába, hatévesen kezdtem az első osztályt, nem a zsögödi, hanem a legrégebbi csíkszeredai iskolában.

– *Meséljen a gyermekkoráról.*

– A vasút melletti ház, amelyet szüleim a múlt század húszas éveinek a végén építettek, és ahol családommal jelenleg is lakom, Zsögöd felső végén áll, a várossal összenőtt egykori falu és a város közötti határterületen. Leme gyünk Zsögödbe, felme gyünk a városba: ez volt az a két mondat, amikor valamelyik irányba elindultunk. Annak a tucatnyi fiúnak, akikkel gyermekeskedtem, leginkább a természetbe vezettek az útjai: az akkor még lövészárkokkal teli Nagy Laji hegyére, vagy az akkor még kanyarokkal teli Olt mellé. Hetvenen túl igyekszem gyermekkori képek felidézésével álomba szenderülni. Látok minden ösvényt a vasút mellett, ahol a faluvégi borvízkútra jártunk. Ott barangolok az Olt mellett, a mederben kristálytisztá és halakkal teli a víz. Ott fürdünk az úgynevezett Foknál, az egyik széles, mély vizű kanyarnál. Hallom még a szorosban az Olt zúgását, ahogyan át-töri magát az Árpád-vonal egykori beton tankakadályai között. És megüti még a fülem a gőzmozdonyok hosszu, a hegyekről többszörösen visszhangzó sípszava, ahogyan jönnek a vonatok Alcsíktól Szereda felé, azon a vasúton, amelynek gyomnövényeit – a Diósgyőr felirátú sínek között – negyedik osztályos koromtól nyaranta pucoltam, hogy az így megkeresett pénzből biciklit tudjak vásárolni. Látom, amint télen az Olt mellett seperjük a havat, hogy tudjunk hokizni bakancsra szorított korcsolyákkal, frissen le-tört fűzfabotokkal, korongként használt kövekkel. És visszhangzik bennem azoknak a régi pénzeknek a csengése, amelyekre a fal-hoz vagdostunk, piculáztunk. Azokban az érmékben ott rejtett Erdély egész történelme: pengők, krajcárok, fillérek, száz lejesek Mihály király arcképpel, de akkor nekünk csak a funkció számítot: az ötvözetből függően melyik ugrott távolabbra vagy közelebbre.

– *Hova járt középiskolába?*

– Egy középiskolája volt az ötvenes években Csíkszeredának, a Csíkszeredai Középiskola. Csíksomlyói Római Katolikus Főgimnáziumként indult, 1990-től pedig a Márton Áron Gimnázium, majd Főgimnázium névre hallgat. 2012-ben, az ötvenéves érettségi találkozóknakra szerkesztettem egy kétszáz oldalas könyvet az 1962-ben ott érettségizett három magyar osztály tanulóinak az életútjáról, és ez nem csupán oral history, hanem ennek a fél évszázadnak az igazi keresztmetszete, ha úgy tetszik karképe és karképe.

– *Voltak, akik figyelték/kövezték és jelentették a diákok viselkedését?*

– Minden bizonnyal, de arról nem sokat

tudtam. Úgy gondoltam osztályfelelősként, olyan diákként, aki sokat segített másoknak, hogy mindenki megbecsül. De hát nem így történt! 1962 júniusában, érettségi előtt néhány nappal, másokkal együtt engem is kineveztek osztályellenségnek, kipenderítettek a színpadra. Legfőbb bünömként azt rótták fel, hogy rendszeresen hallgatom a Szabad Európa Rádiót. Nem állhatok érettségire – így sújtott le rám a döntés – és édesanyám hiába könyörgött, hogy éltanuló fiát mégiscsak engedjék vizsgázní. Könyörtelennek bizonyultak, azt mondták neki: legyen boldog, hogy nem vitt el a szekuritáté. Egy órával az érettségi előtt azt üzenték: mégiscsak bemehetek a vizsgára. A bizottság elnöke, egy egyetemi tanár, látva különösképpen matekpéldákat megoldó képességemet, azt tanácsolta, felvételizzek hozzá a Babeş-Bolyaira, minden követ megmozgat, hogy felvegyenek. De itthon is minden követ megmozgattak, hogy ne így legyen: a felvételihez majdhogynem kötelező néptanácsi ösztöndíjat nem kaptam meg, arról beszéltek, hogy az IMSZ, az Ifjúsági Munkásszövetség személyemet kísérő fehér könyvében olyan bejegyzés van, amelynek nyomán bármiféle felvételim kudarcra van ítélve.

– *Bukarestet választotta.*

– A Maros Magyar Autonóm Tartományban kiadott érettségi diplomában jól lehúzták a magaviseletemet és a tudományos szocializmus jegyemet, így arra gondoltam, hogy Bukarestben kellene próbálkoznom. Ott sokan vannak, és hátha az a bizonyos magyar nyelvű fehér könyv nem jut el a fővárosba. Amikor beiratkoztam a műegyetem energetikai szakára, tolongtak vagy ezerötszázan, közöttük tizenöt magyar, akik Erdély más tájairól érkeztek, és volt valami fogalmuk románul a matekról, fizikáról. Nekem pedig semmi! De végül nagyon rendes tanárok felvételiztettek, azt tanácsolták, sokat ne beszéljek, csak oldjam a példákat. Egyetlen magyarként, az elsők között bejutottam. A fehér könyv pedig valóban eltűnt, mert többet nem hallottam róla.

– *Milyen volt az a hat év, amit 1962–68 között a román fővárosban töltött?*

– Nap mint nap fel kellett találnom magam, a tanulás, a megélhetés, a hétköznapi élet gondjai foglalkoztattak. Ösztöndíjat kaptam, ez ingyenes bentlakást jelentett az egykori királyi lóistállókban, és kantinegyet, valamint harminc lejt a hónap végén. Özvegyasszony édesanyám nagyon kevés utódnyugdíjból próbált megélni. Tizennyolc éves voltam, a bukaresti diákéletet nem fogta össze magyar kapcsol. Karácsonykor mindig elmentem a Szent József székesegyházba, és elsírtam magam, amikor magyarul felhangzott a Mennyből az angyal. A honvágy azonban akkor kezdett igazán szívósorítóvá válni, amikor a vakációkban hazafele tartottam, és a vonat végre elérte a hegyeket... Nyaranta itt megszűnt a szörnyű bukaresti hőség, telente pedig mintha már a havas zsögödi hegyeket láttam volna.

– *Akkor szinte mindenkit kihelyeztek, Ön viszont 1971 elején a Hargita napilapot választotta. Miért?*

– Nem ment minden úgy, mint a karikacsapás. Beteg lettem, tanulmányaimat meg kellett szakítanom, édesanyámnak is kellett segítenem, akivel 1968 februárjában még ott tüntettünk a pártszékház előtt, hogy a létrejövő Hargita megye székhelye Csíkszereda legyen, és ne Székelyudvarhely. Ezt követően minden megyében napilapokat alapítottak, és 1970 végén kért meg az egyik rokonom, hogy segítsék a szerkesztőségnek nagyobb terjedelmű román anyagokat lefordítani. Így csepeghet be 1971 elején a szerkesztőségbe, ahol emberhiány volt, és felajánlották, ha akarok, maradjak. Nekem kapóra jött, hogy itthon lehet biztos állásom, így lett belőlem botesinálta újságíró.

– *Közel két évtizeden át volt a Hargita c. lap belső munkatársa; milyen emlékei vannak a szerkesztőségi évekről?*

Kányádi Sándor és Székedi Ferenc

– Akkor már több mint két éve működött a lap. Az alapítók közül többen Bukarestből kerültek ide, az egykori Előréttől, másokat – főként tanárebereket – az iskolákból verbuváltak, több nemzedék is képviseltette magát a maga nézeteivel, amelynek meg is volt a hatása. Azokban az években Csíkszeredában megpezdült az élet, tucatnyi új gyár, több új iskola, intézmény kezdett működni, fiatal értelmiségiek érkeztek majd mindenhol, téma és társaság akadt bőven. A mindig cigarettafüst szagú és írógépkopogással teli szobákban mindegyre feltört a magyar értelmiségi létben oly gyakori népmemzeti és urbánus vita, amelyek nyomán a gyökereket kereső és megőrző faluriportok ugyanúgy születtek, mint világra nyitó könyv- és filmelemzések vagy éppen értéket őrző népművészeti összeállítások – ha a kötelező vívmányriportokat és a Bukarestből küldött anyagokat leszámítom. Nem túl ritka veszekedéseink ellenére is remek csapat voltunk így együtt. Jómagam, tekintve műszaki előképzettségem, több mint másfél évtizedem át szerkesztettem egy heti természetudományos oldalt, de rengeteget írtam kultúráról és sportról is, főként jégkorongról. A cenzúra a '80-as évekre durvult be. Örvendtem, hogy a Kriterion könyvkiadó megkért, fordítsam le magyarra Romulus Guga *A boldog és a virág* című regényét, mert így az újság elszűrhetett bükkfanyelvétől az irodalomba tudtam menekülni. Ugyancsak a Kriterion kért meg, hogy Mircea Nedelciu szövegeiből válogassak egy magyar kiadást. Ezt követte egy Bedros Horasangian-válogatás *Magányos ló az autópályán* címmel. Ez a román örmény író olyan műveltséggel rendelkezett, amely visszaköszönt majd minden írásában. A kötetet 1989 előtt nem engedték megjelentetni, áttetsző rendszerbíró gondolatok bujkáltak benne. A rendszerváltás után nem véletlenül nevezték ki a New York-i román művelődési intézet igazgatójává.

– *Hogyan tovább a forradalom után, 1990-ben?*

– Új szelek kezdtek fújni, a lapot átkezesztették *Hargita Népe*nek. Példányszáma hihetetlenül felugrott, az olvasók is ontották a leveleket, mi pedig reggeltől estig, gyakran estétől reggelig is írtunk, szerkesztettünk. Azt hiszem, ezeket a napokat, a hirtelen ránk törő szabadság ígézetét nem feledte és nem feledi el soha senki. A fellobban közéletben, a létrejövő új intézményekben mindenki újságot akart kiadni. A kis, ólomgözs nyomdánkban állandóan zúgtak a gépek, volt, ahová segédmunkásokat vettek fel. A szedés nem működött amatőr módra; így akadt, akit naponta néhány órára taxival hoztak ki a börtönből, és vittek vissza, ahol éppen sikksasztásért ült. Márciusban kiküldtek Budapestre, hogy írjak riportokat az első szabad választási kampányról. Csak a tragikus marosvásárhelyi események után tértem haza; lendületesen írtunk tovább mindaddig, amíg engem megkért az RMDSZ, hogy heti közlönyük helyett indítsuk újra hetilapként a *Csiki Lapokat*. Nagy kihívás volt, nem tudtam ellenállni, úgy éreztem, legalább részben véghez tudom vinni lapkészítési elveimet.

– *Fontos beosztásokat tudhat magának az RMDSZ keretében; 1992-ben szenátorjelölt. Hogy látja: miért nem képviselhetette Csíkszereda magyarságát a bukaresti törvényhozásban?*

– 1991 februárjában a csíkszeredai város-házán tartott RMDSZ-gyűlésen elköttem azt a hibát, hogy logikai és időrendi sorrendbe szedve elmondtam, hogy a forrongó-vitatkozó szervezetben milyen utat kellene követni. Ennek az lett az eredménye, hogy ott helyben megválasztottak a csíki szervezet elnökének. Soha életemben nem vágytam semmiféle tisztségre, de úgy éreztem, ha már megbíznak bennem, el kell fogadnom. Csakhamar megtudtam, hogy ez mit jelent. Idézem első könyvem előszavából: „Egy időben gyűlést Csíkszeredában és legalább öt köz-ségben, pénzbegyűjtést és plakátragasztást, tárgyalást diplomáttakkal és falusi papokkal, cikkírást és autóbussz-intézet, elvszerű vitát a kormánnyal és elvtelen vitát hangoskodó semmittevőkkel, tüntetést és ellentüntetést, könyvelést, könyvvitelt és könyvcipelést, állófogadást és ülő foglalkozást, intézményesítést és intézménytelenítést, nagypolitikázást és kulisszák mögötti manőverezést, valaki feldicsérését és másvalaki lepocskondiázását, éjszakai munkát frisskeletű magyar arisztokraták helyett, és nappali rohangálást olyan központ kérte információkért, amelyekről csakhamar kiderült, hogy már fölöslegesek.” És közben tovább szerkesztettem a Csíki Lapokat, amit Székelyudvarhelyen kezdtünk nyomni, itt csíráztak ki a megyében az első számítógépes újságok. Itthon megírtam, meg-szerkesztettem a cikkeket, elkészítettem a laptükröket, majd átvittem Udvarhelyre, ahol számítógépen betördelték és ofsetben ki-nyomták. A hétvégeken innen hoztam haza, nyugdíjas RMDSZ-tagok hajtogatták össze a húsz-harmincezer példányt. 1992 őszén tartották Romániában parlamenti választásokat. Hargita megyében három RMDSZ-szervezet tevékenykedett, ám a törvényeknek megfelelően egyetlen megyei listát kellett összeállítani a szenátor- és a képviselőjelöltekből. Így kerültem én a harmadik helyre, amolyan hű-zónévként, de szem ágában sem volt a parlamentbe kerülni, hiszen tudtam, hogy erre valós esélye csak Hajdu Gábornak és Veres-tóy Attilának van. Különben is tisztában voltam a saját korlátaimmal, úgy éreztem, hogy a nagypolitika nem igazán az én területem. Keményen tudok dolgozni, de képtelen vagyok közhelyekben fogalmazni, és ugyanazt elmondani tízszer-százszor, visszamaradottnak nézve a hallgatóságot. Az újságírás tárgyilagosságra, kiegyensúlyozottságra nevelt, és soha nem akartam eladni magam az RMDSZ-en belül bármelyik áramlatnak sem. Azonban remek embereket ismertem meg, akikért bármikor tűzbe tettem volna a kezem: politikai rendszerfogalmakban gondolkodtak, hosszú távú elképzeléseik és rövid távú megoldásaik egyaránt életképesnek bizonyultak. Mindemellát a tisztesség és nem a tisztség volt fontos számukra. 1994-ben úgy döntöttem, hogy visszavonulok, és teljes test-hosszal visszatérek a médiába.

(Folytatás a 6. oldalon)

Sebestyén Mihály

Hommage à Chagall

Szabó Anna Mária: Vázak

Fotó: Nagy Tibor

Senki jobban nem tapasztalta meg Berkes Gyulánál, hogy a tavaszi szél vizet áraszt. Nem bizony, mert Berkes Gyula háza éppen a tavaszi szél kellős közepén állott, és a kiáradt víz elöntötte kis házacskáját a pincétől a padlásig, a sublódtól a kanapéig. Nem maradt semmije sem szárazon és iszaptól ment. Ment minden a szemébe, kárba vagy éppen tönkre. Tárgya válogatta.

Bezzeg ő nem válogatott a szép és ronda szavak halmazából, midőn előadta kárterítési kérelmét a város elöljáróságának, amely szinte helyből, azonmód és ösztönszerű sánccal tagadta, hogy Berkes Gyula háza a város területén fekszen. Nem és nem. A ház már a közigazgatási határon túl feküdt északnyugat-délkeleti tájolásban egy-két arasszal arrébb, amint azt a bekérített földmérő, Bekes Gyula sógora is bizonyította. Márpedig a városnak, a város házában, vagy ha úgy tetszik az önkormányzatnak szigorúan megtiltotta a megye és a megyefőnök, hogy fölöslegesen jótékonykodjék. Különben is, Berkes Gyula nem volt biztosítva. Soha nem kötött biztosítást sem házára, sem járművére vagy hegedűjére. Persze emez nem volt Stradivari, de becsületes, tisztas hűros hangszer volt, mely gazdját 40 éven át kiszolgálta jobban-rosszban, hóban-loccsban, művészileg, emberi esztétikai mércével mérve is, eszközi mivoltában, fals szándékok és álszemérem nélkül.

A meteorológiai intézet két munkatársa utóbb megállapította, hogy a tavaszi szél, annak a bizonyos Berkes Gyula által is megtapasztalt nagy erejű tavaszi szélnek az epicentruma – jól mondom? – pontosan a Berkes Gyula említett, de nem biztosított, így kárigényét sem lehet kielégíteni háza felett helyezkedett el, és a végén – miután a kontinensen még csak ritkán előforduló orkán – maga teljesen kifejtette hatását, az egész házat felszippanthatta, és éppen Kendervár főterén eresztette alá. Igaz, sárosan és vizesen, de viszonylag épségben. Miként a kendervári Különleges Meteorológiai és Habitátumintézet munkatársai következtetéseikben hangsúlyozták: „emberi lakhatásra és tevékenységvégre még mindig alkalmas maradt”.

Na de Berkes Gyula csak három héttel később kapott értesítést erről a tényről a szükségszálláson, ahová a város mégis befogadta avatott vonókezelésre való tekintettel, illetve mert Berkes Gyula nélkül a nótafák elkorhadtak volna, a muzikalitás sántítva örökre menekült volna el e bőkezű tájékról, és vendégek nélkül maradt volna az Édes Lyuk nevű vendéglátóipari egység, ahol Medvéspacalka városának teljes felnőtt

férfilakossága szombaton esténteként duhajkodni szokott, és a nemzeti mértéket meghaladva hajlamossá válik a garázdaságra (miként a rendőri jelentésekben ez leszögezve állani szokott). Három hétig mindennap több órát töltött a város közigazgatási határán túl fekvő telkén, abban a reményben, hogy háza csak valami optikai csalódás révén hiányzik az ő és a hatóság látómezejéből. Még láttelepet is felvett egy opticus maximusszal, és dr. Morgenstern Oziás szemorvossal, melyek által megállapítást nyert, az ő látásával semmi baj, a ház tényleg nem található az őt megillető helyrajzi helyén és telkén.

A legfurcsább az volt, állapította meg egy újabb eseti vizsgálóbizottság, amelyet a polgármester saját magánemberi jóindulatából fakadóan nevezett ki, hogy Berkes Gyula nem tudott szót adni arról, hogy azon a bizonyos tavaszi napon és szélben hol tartózkodott, s amennyiben otthonában volt, miként lehetséges, hogy az ingatlan megingott, azaz a ház eltűnt, ő pedig ott maradt sértetlen állapotban, igaz, csak egy szál otthonkában, mert éppen krumpligulyást főzött magának. Nem volt családja pillanatnyilag. Két válás között mindig krumplipaprikást evett, de ennek az orkánhoz nincs köze. (Ha legalább orkánkában főzött volna, de Berkes úr otthonkában készítette ebédjét, abban a ruhadarabban, mely legutóbbi feleségétől a váláskori osztoz-

zkodáskor neki jutott. Egyébként békés válóper volt, közös megegyezéssel utálták egymást.)

Berkes Gyula nem emlékezett a krumplipaprikásra, erre csak szomszédai emlékeztették hetekkel később, akik kiváló szaglórézzel és illatmemóriával rendelkeztek. Legközelebbi szomszédja 127,42 lábra lakott tőle, ott az orkán epicentruma már kifulladt, a krumplitolány illata viszont permanensen beivódott a kollektív emlékezetbe.

A bizonytalanság három hosszú hete alatt a legkülönfélébb találgatásoknak volt kitéve Berkes és a Berkesék repülő háza. Az egyik újság előásta a telegkönyvi hivatalból a ház egy régi rossz fényképét, amit a fiatal segédszerkesztő megfotóshopt, és úgy már egész csinos ingatlan ábrázatját mutatta, ami persze csak rontott a dolgon. A telegkönyvi hivatal szerint a Berkes-féle ingatlan a városhatáron álló határeset volt, ugyanis a földmérési hivatal korábbi kimutatása pontatlannak bizonyult. (Vagy a sógor kifejezesezett rosszindulata tévesztette meg a hatóságokat.) A ház konyhája és úrszéke a város területére esett – amikor még állott a ház –, az ingatlan többi helyiségeit viszont tényleg a senkiföldjén pincézték alá, padlásolták felül. Viszont attól, hogy a fotóshop megemelte a ház külsőcsinját, a város önkormányzata még inkább elsáncolta magát attól, hogy segítyt folyósítson a szerencsétlenül járt zeneműkúsnak. Gondolhatnánk a segítségére siető muzikus társaira, de azokra ugyanúgy számíthatott Gyulus bá, mint Hunyadi Jánosunk az indonéz császártól várható korengedélyes nyugdíjára. A banda kizárólag a zenélésre szűkült le, vonólebcásátán mindenki egyedül ült be vadonatúj Volvójába, amit Svédből hozott, és elhúztak, ki-ki a maga villácskájába, amelyből már takaros és fallal körülvett magánkerület alakult ki Pacalka déli fekvésű domboldalain.

Ja, hogy a találgatások! Hát voltak, akik szerint az orkánt kihasználva Berkes Géza (helyesen Gyula) engedély nélkül lebontotta a házat, a törmelék nagy területen szórta szét, mert új házhelyet akart, ő is a déli dombokat célozta meg. Elvégre egy primásnak dukál az elit jellegű panoráma. Mások szerint a házat lesüllyesztette a régi színházról kiszuperált színpadi süllyesztőrendszer segítségével éppen a megáradt folyó medrébe, a többi a vízszodorra bízta, virágom, virágom. Ismét mások tamáskodtak, hogy Berkes Gyuszinak volt-e magához való esze és háza, lehet, hogy azt is elvitte az utolsó asszonya, és Berkes Gyuszi alapjában véve és felépítményileg is szintiszta csoró... Nem folytatom.

A kenderváriak a földükre huppantházban talált és még kiolvasható nyomok alapján állapították meg a tulajdonos/birtokos személyét, és értesítették a medvéspacalkai lakossági nyilvántartót, a nyilvántartó a városi tanácsot, a tanács a lakáshivatal, a lakáshivatal a városi lakhatási és szociális ügyek bizottságát, amaz a jegyzőt, a jegyző előterjesztést tett a polgármester helyettesének, az meg a főtitkár asztalára tette a levelet, melyet a polgár-

mester végül nem is látott, ugyanis a főhivatal titkárnője értesítette a szükséglakások szétosztására alakult állandó bizottmányt, valamint a Roma Összefogás civil szervezet szövívőjét, Berkes Gyula édesanyját, hogy fia, Berkes Gyula háza megkerült, 227 km távolságra szippantotta ki az orkán erejű szél. Anyagi javai részben megőrződtek. (Itt jegyezzük meg, a titkárnő volt az első, aki önhatalmúlag meghatározta a Berkes Gyula zenileg képzett és hiteles felsőfokú hangászati oklevéllel rendelkező állampolgárt ért károkozók mibenlétét. Amit – mint láttuk – a meteorológiai intézet két ösztövére munkatársa utólag igazolt.)

Berkes Gyula átutazott Kendervárra, ahol már várták az ügy referensei, a sajtó képviselői, a Roma Összefogás civil szervezet aktivistái, ögyelgő csiszlikék, valamint a rendőri közegek, akik a kifosztástól eladdig házat védtek. Valamennyien gratuláltak Gyula úrnak, csodálatuknak is hangot adtak, hogy lehet valakinek ilyen piszok szerencséje, az ingatlanja egy orkánt teljes épségben megőrzött. Valamint mellékesen odaesúsztattak nekik egy számlát, amit a kendervári városháza vagyonvédelmi osztálya és a helybeli rendőrség közösen állított ki, és ebben az örzésre fordított munkaórák ellenértékét kérték – tekintettel a folytonos pénzromlásra – euróban vagy tetszés szerint dollárban.

A szegény kárvallott – ha volt egyáltalán valaki, akinek ösztöntén vallhatott volna káráról, arról az erkölcsi hátrányról, amely őt házatlan csigává tette –, nos Berkes Gyula, ott a kendervári főterén a rendőrkordonnal őrzött háza előtt megvakarta fejét, és azt mondta, elmege hat hétre a New York kávéháza muzsikálni, na majd a tükrösszalomba fog baselni bármilyen bandával, annak az árából talán összekeresi az őrzési díjat, de a hatóságok figyelmeztették, hogy itt kizárólag Nátyi Salamonnak van muzsikálási joga, különben sincs kendervári személyije. Egyébiránt az őrzési díj kiegyenlítése csak fél éves (hat naptári hónap) haladék után esedékes, tekintettel a díjköteles anyagi helyzetére. Hogy lássa az utókor, mennyi szívjószág lakott a kendervári önkormányzatban. Viszont felszólították, hogy a házat haladéktalanul szállítsa el, mert a tér képezi a XXVII. jubileumi *Kendervári napok* rendezvénysorozat nélkülözhetetlen helyszínét. Ugyanis innen fogják felléni az első kendervári úrhajóst, aki a kendervári városháza, a tanács és a polgármester ötvenszeres kicsinyített mását helyezte el a Hold láthatatlan oldalán.

Ekkor vakarta meg ismét fejét, dült üstökét Berkes Gyula bal kezével, miközben véletlenül megmaradt hegedűjét magához szorította, és kétségbeesetten nézett szét. – És tessék már megmondani, hogy az isten haragjával szállítsam el ezt a viskót?

– Meg tetszik várni a következő orkánt, mondták az együttérző fehér, heteroszexuális és monogám zenerajongók. – Akinek ilyen disznó szerencséje van, azt soha el nem hagyja az ő Ura.

Történelem – alulnézetben

(Folytatás az 5. oldalról)

– Tíz évet töltött a Csiki TV főszerkesztői székében. Nagy kihívás volt, hogy naprakész, friss, érdekes, fontos, nemzetmentő hír- és képanyagot találjanak a helyi magyarság képernyőjére?

– 1990 után egyik volt osztálytársam, mérnökember, kezdte bekábelezni Csíkszeredát, és szeretett volna az előfizetőknek egy helyi műsort is. Megkért, hogy segítsék neki, így tértem vissza a médiába. Főszerkesztői székem nagyon volt akkor, csupán néhány monitor, egy kamera, néhány analóg videólejtő és fiatal munkatársak. A helyi lap híreire alapuló képűjságot átalakítottuk önálló, napi híradóvá, majd lépésről lépésre újabb műsorokat csatoltunk hozzá. Tekintve Csíkszereda lakossági összetételét (17 százalékos román-ság), a hét egy napján volt román műsorunk is. Ahogyan teltek az évek, gazdagodott az eszközpark, a szerkesztőségben új fiatalok kezdtek dolgozni, felszereltségünket és műsorrácsunkat elfogadta az Audiovizuális Tanács, a Csiki TV immár akkreditált stúdióval és egyre nagyobb nézettséggel dolgozott. Sőt, még új, kényelmes stúdióba is költöztünk, elhagytuk az analóg korszakot, és elkezdtünk digitálisan vágni, úgy éreztük, hogy a legjobb úton vagyunk, amikor lecsapott a vadkapitalizmus: a céget eladták, az előfizetőktől pénz már nem érkezett a stúdiófejlesztésre, a fizetésekre, hanem egyenesen a máshol levő központba, és mi maradtunk azzal az elbocsátó

szép üzenettel, hogy éljete meg a reklámból, ha tudtok. Nem tudunk, kis város, kis piac, így szép csendesen leépültünk. A Csiki TV azonban jó iskola volt: több volt munkatársam ma is ebből a szakmából él, többen is nyertek, nyerne különböző díjakat, jómagam pedig még mindig írok forgatókönyveket, és vágok interjúkat egykori kollégáknak. A tévézés számomra azt is jelentette, hogy tartanom kellett a lépést a korszerű digitális technikákkal, így azt hiszem, hogy nemzedékből leginkább én vagyok járatos a különböző képfeldolgozási, filmgyártási és más videotechnikákban, ide értve a világháló és cloudos, szervertes lehetőségeket is.

– 2006-tól a Sapia EMTE médiaoktatója. Hogy érezte magát egyetemi oktatóként?

– Még RMDSZ-elnök koromban segítettem a csupa szív György Antal agrármérnöknek, hogy létrehozza a Pro Agricultura alapítványt, amely nagy szerepet játszott a magyar nyelvű egyetemi távoktatás meghonosításában Csíkszeredában, és később a Sapia EMTE egyik pillérévé vált. Sok székelyföldi szakembert ismertem, akik az egyetem körül forogtak, és amikor óraadó tanárnak hívtak, szívesen vállaltam. Sajtóműfajokat, oknyomozó újságírást, internetes portál szerkesztését, tévézést és más, médiával kapcsolatos tantárgyakat tanítottam, ám voltaképpen két alapelve épült mindaz, amit tanultunk: újságíró csak az legyen, aki kíváncsi, aki szí-

vesen a felszín alá tekint, és aki képes a legkülönbözőbb foglalkozású emberekkel kapcsolati hálókat kialakítani.

– 1997–2006 között a *Kriterion Alapítvány igazgatója. Milyen méreletet zártak?*

– Az általam megrész Domokos Géza még Bukarestben alapította meg a Kriterion Alapítványt, amelyet később egy másik alapítóval, Tózsér Józseffel együtt áthoztak Csíkszeredába, és saját nyomda létesítésén kívül itt próbáltak hasznos, közösségépítő munkát végezni. Rengeteg képzőművészeti kiállítást szerveztünk, végighordoztuk a Székelyföldön a romániai kisebbségek képviselőit, évente Kriterion-koszorúkat adtunk át. Iskolák könyvtárait segítettük, ösztöndíjakat adtunk, és próbáltunk, próbálunk hasznos munkát végezni. Az alapítványt Hajdú Áron, az Alutus nyomda és a Bookart kiadó igazgatója vezeti, olyan menedzserszemlélettel, amely lehetővé tette a túlélést ezekben az egyáltalán nem könnyű esztendőkből. Néhány éve, az Új Kriterion Galéria égisze alatt jelentkeznek leginkább a hazai kortárs képzőművészetet bemutató kiállítások.

– *Hargita megye nagykövetének kérték fel az Európai Unió Creart programjának a keretében. Mit jelent ez?*

– Hargitas újságíróként többször kértek meg, hogy nyissak meg kiállításokat, kötetnyit képzőművészeti tanulmányt fordítottam románra magyarrá, több képzőművészről is írtam monográfiát, és közben a Romániai Képzőművészek Szövetsége műkritikusi szakosztályának is a tagja lettem. Így talált

meg a Creart, amely a különböző európai városok, régiók, országok közös képzőművészeti programja. Hargita megye is részt vett a programok egyikében, és így lett belőlem „diplomata”. Szívesen nyitok meg kiállításokat, jelenleg a két éve elhunyt Nagy Ödön szobrászról-festőről és a 90 éves Pálffy Árpád keramikusról írt két művészeti monográfiám áll megjelenés előtt. A *Hargita Népeben* pedig éppen fut egy sorozatom azokról a könyvekről és szerzőikről, amelyeket életem során dedikációkkal együtt kaptam. Arcok, szavak, emlékek – ez a felcíme, és a hetvenöt esztendő azt is jelenti, egyre csak gyűlnék és gyűlnék...

– *És miért csak 1996-ban jelent meg az első kötete?*

– Azt is Tózsér Józsefnek köszönhetem. Ő biztatott arra, hogy olyan sokat írtam közéleti témákról, hadd válogassak belőlük, mert biztosan érdekes lesz. Az lett, a bemutatón, a csíkszeredai városházán, a *Hétköznapi, délibábok* című kötetből kettőszázat adtak el. Azután újabb kötetek következtek, és azt hiszem, a háttérükben ott állt a rengeteg író újságírónak az a vágya, hogy hátha így, a gondolataiból csak megmarad valami. Akár a világhálón túl is, amelynek a keresőprogramjaiban amúgy is rengeteg a Székedi, könyvcímekkel, cikkekkel, fotókkal, filmekkel, díjakkal és más, csaldai vonatkozásokkal egyetemben.

– *Vonatokig hadd kérdezzem meg: milyen az eszményi székely ember az Ön képzetében?*

– Dolgos. És képes arra, hogy minden körülmények között meg tudjon élni saját erejéből, a saját lábán.

Hirdessen Maros megye legolvasottabb napilapjában!

NÉPÚJSÁG

KÖZLETTI NAPILAP

Kényelmesen megteheti online is.

Szeretnél az Azomures platformján dolgozni?

2020. február 11. – március 15. között az Azomures platformján munkaerőt toboroznak **ÁRURAKODÓI** állás betöltésére (meghatározatlan munkaidőre).

Követelmények:

- jó fizikai erőnlét
- rendszerető, fegyelmezett személyiség
- csapatszellem
- készség a szakmai felkérések teljesítésére.

A jelentkezők önéletrajzukat az Azomures székhelyén nyújthatják be, a Dózsa György utca 300. szám alatt, a munkaerő-toborzó, belső kommunikációs, szakmai fejlesztési részlegen (adminisztrációs pavilon) az ügyfélfogadás órarendje szerint, hétfőtől péntekig 7–9, illetve 13.15–14.30 óra között.

A jelentkezőket az önéletrajzok kiválasztása alapján értesítik a versenyvizsgán való részvételről.

Bővebb tájékoztatás a 0372-482-921-es telefonszámon – a munkaerő-toborzó, belső kommunikációs, szakmai fejlesztési részlegen kérhető.

Közpénzügyi Minisztérium
Adó- és Pénzügyi Hivatal
Brassói Regionális Közpénzügyi
Főigazgatóság
Maros Megyei Közpénzügyi Hivatal
Kommunikációs és Belkapcsolati Iroda
Kommunikációs részleg

Dózsa György utca 1–3. szám 545400
Marosvásárhely
Tel: 0265-262-173, 0265-250-656
Fax: 0265-261-093

e-mail: ajfp.ms@anaf.ro

Interaktív találkozók közérdekű pénzügyi témákról a Maros megyei adófizetőkkel

Február 18-án, kedden 14 órai kezdettel a Maros Megyei Közpénzügyi Hivatal gyűléstermében – Dózsa György utca 1–3. sz. – az adófizetők interaktív találkozóon vehetnek részt, ahol az alábbi témakörökben kaphatnak választ kérdéseikre:

- adóbevallási és -kifizetési kötelezettségek 2020 februárjában;
- újdonságok a pénzügyeket érintő törvénykezés terén;
- adóbevallás – kitöltés és benyújtás;
- a 230-as formanyomtatvány leadása a 2019-es évre;
- az Adó- és Pénzügyi Hivatal (ANAF) szolgáltatásai.

Azon adófizetők, akik szeretnének részt venni a találkozón, a kapcsolattartási űrlapon (Formular de contact) iratkozhatnak fel az Adó- és Pénzügyi Hivatal honlapján, az alábbi linken: <https://www.anaf.ro/asistpublic>, a Pénzügyi eligazítás (Asistență în domeniul fiscal) címszónál, a Találkozás az adófizetőkkel (Întâlnire cu contribuabilii) alcímnél.

A Maros Megyei Közpénzügyi Hivatal időszakosan szervez találkozót az adófizetőkkel különböző témákban, az érdeklődők a találkozók időpontjáról, helyszínéről, valamint a megvitatásra kerülő témákról az Adó- és Pénzügyi Hivatal call centerénél, a 031.403.91.60-as telefonszámon, valamint az esedékes találkozók listáját tartalmazó linken: https://static.anaf.ro/static/10/Anaf/Informatii_R/intalniri.htm tájékozódhatnak.

Maros Megyei Közpénzügyi Hivatal
Kommunikációs részleg

Szolgáltatás – Üzleti ajánlat

MUNKALEHETŐSÉG: Keresünk Temesvárra, élelmiszeripari üzembe (Fornetti) írni, olvasni tudó munkatársakat CSOMAGOLÓI MUNKAKÖRBE, 12 órás munkarendbe. Elhelyezés szállodában (2 ágyas, zuhanyzós szobák, tévével, hűtővel felszerelve). Napi egyszeri meleg étkezés biztosítva, heti bérezés, havi 3.600-4300 lej. Érdeklődni tel.: 00-36-70-342-6168, Dobos Attila; 00-36-31-711-1350, Botás Péter. (64508-1)

A hirdetési rovatban megjelent közlemények, reklámok tartalmáért a hirdetésfeladó vállalja a felelősséget!

ADÁSVÉTEL

ELADÓ 3-as és 4-es váltóke. Tel. 0745-404-666. (6597-1)

MINDENFÉLE

JAVÍTUNK teraszt, ablakredőnyt, tetőt, kerítést, vállalunk festést és bármilyen építkezési munkát. Nyugdíjasoknak 25% kedvezmény. Tel. 0747-816-052. (6579)

VÁLLALOK tetőfedést, kisebb javításokat; készítünk teraszt fából. Tel. 0735-288-473. (6526-1)

VÁLLALUNK: tetőkészítést, tetőjavítást, cserépforgatást, festést, szigetelést. Készítünk teraszt fából. Tel. 0748-859-149, István. (6519)

VÁLLALUNK: tetőjavítást, tetőkészítést, csatorna- és lefolyókészítést, szigetelést, festést, hőfóga szerelést, terasz készítést. Tel. 0759-467-356. (6004)

VÁLLALOK szobafestést, mázolás, padló-, falcsisemp, laminált padló lerakását, lépcsőházfestést garanciával. Tel. 0746-552-473. (6394-1)

MEGEMLÉKEZÉS

Virágot viszünk egy néma sírra, de ezzel nem hozhatunk vissza. Ez a nap az emlékezés napja, érted imádkozunk halkán, zokogva. Soha el nem múló fájdalommal emlékezünk a magyarói **ZSIGMOND KATALINRA** született Ördög halálának ötödik évfordulóján. Szeretetét örökre a szívünkben őrizzük. Emléked legyen áldott, nyugalmad csendes! Szeretteid. (6630)

Fájdalommal emlékeztetem mindazokat, akik ismerték szeretett édesanyámat, **BEKE MÁRIA** tanárnőt, volt csíkfalvi lakost, hogy február 16-án van halálának 18. évfordulója. Nyugodj békében, drága édesanyám! Tilla és családja. (6639-1)

ELHALÁLOZÁS

Fájdalomtól megrendülten tudatjuk, hogy a szeretett testvér, sógornő, nagynéni, **ZRÍNYI ENIKŐ** családorvos türelemmel viselt szenvedés után február 13-án elhunyt. Temetése hétfőn, február 17-én 14 órakor lesz a római katolikus temetőben. A gyászoló család. (-1)

„Nem múlnak ők el, kik szívünkben élnek,
Hiába szállnak árnyak, álmok, évek.”
El nem múló fájdalommal emlékezünk **NAGY SIMONFI ANTALRA** halálának 5. évfordulóján. Soha nem halványul el szívünkben az emléked. Szerettei. (6626)

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy a szeretett férj, apa, nagypapa, rokon, barát, szomszéd, **GÖRGÉNYI GÁSPÁR** nagy türelemmel viselt betegség után, életének 76. évében február 13-án csendesen megpihent. Temetése február 16-án, vasárnap 14 órakor lesz a székelyvajai temetőben, református szertartás szerint. *Elcsútlát a szív, mely értünk dobogott, pihen a kéz, mely értünk dolgozott.* Számunkra te sosem leszel halott, örökké élni fogsz, mint a csillagok. Emléke legyen áldott, nyugalma csendes! Búcsúzik szerető felesége, Erzsike, lánya, Panni, fia, Gáspár, unokái: Iringó, Verus, Balázs és Viktor, valamint menyee és veje. (6627-1)

Mély fájdalommal tudatjuk, hogy a szeretett férj, apa, nagypapa, testvér, após, apatárs, sógor, **LUKA MÁRTON** 65 éves korában elhunyt. Temetése február 17-én, hétfőn 14 órakor lesz a marosvásárhelyi református temetőben. Nyugodjon békében! A gyászoló család. (-1)

RÉSZVÉTVILVÁNÍTÁS

Őszinte részvételem és együttérzésemet fejezem ki a Makkai családnak barátom, **MAKKAI JÁNOS** elhunytá alkalmából. Szepessy László és családja. (6633-1)

Fájó szívvel búcsúzom **MAKKAI JÁNOSTÓL**, gyermekkori barátomtól. Sajnos, Gyuri, Árpai, Laci távozása után, **JANIKÁM**, te is itt hagytál. Nyugodj békében, JANI! Vigasztalódást kívánunk a családnak. Csifó Miké és Zsóka! (6640-1)

Őszinte szeretettel és megbecsüléssel búcsúzunk családi barátunktól, **MAKKAI JÁNOSTÓL**. Emlékét, ahogy a sok közös élmény, családi, baráti találkozási is, örökre megőrizük. Vigasztalódást kívánunk a gyászoló családnak. Vajda Anna-Mária és családja. (-1)

Őszinte részvétünket fejezzük ki a gyászoló családnak **MAKKAI JÁNOS**, volt osztálytársunk elhunytá alkalmából. Nyugodj békében! A Papiu Ilarian Közpénzkolában 1962-ben végzett XI. D-s osztálytársak nevében Csifó Miklós. (6640-1)

Megrendülten értesültünk **MAKKAI JÁNOS** volt főszerkesztő távozásáról az örökletbe. Emberségét, kiváló szakmai és publicisztikai igényességét lelkünkben őrizzük. Őszinte együttérzésünk a gyászoló család és a rokonság minden tagjának. Kelemen Ferenc és családja. (sz.-1)

A Cuvântul liber napilap újságírói megrendülten búcsúznak kollégájuktól, **MAKKAI JÁNOSTÓL**, a Népszava volt főszerkesztőjétől. A Jóisten nyugtassa békében! Őszinte részvétünket fejezzük ki a gyászoló családnak. (sz.-1)

A Marosvásárhelyi Nemzeti Színház közössége szomorúan értesült **MAKKAI JÁNOS** újságíró, volt főszerkesztő, a Színház hűséges látogatójának elhunytáról. A Népszavánál töltött főszerkesztősége alatt a Színház a szerkesztőség folyamatos támogatását élvezhette, ezért hálás a szívünk. Az utóbbi időszakban hűséges nézőként vett részt a színházi életben, nagy lelkesedéssel formált szóbeli véleményét, baráti, építő kritikát előadásainkról, biztosítva bennünket afelől, hogy amit teszünk, az jó. Távozásával betölthetetlen űrt hagy maga mögött. Emléke előtt kegyelettel hajtunk fejet. Gyászoló szeretteinek vigasztalódást kívánunk. (sz.-1)

Őszinte részvételem Ungvári-Zrínyi Ildikó Andreának és családjának szeretett testvére, kedves unokahúgom, **ZRÍNYI ENIKŐ** elhunytá alkalmából. Zrínyi Gábor. (sz.-1)

Őszinte részvétünket fejezzük ki a családnak **ZRÍNYI ENIKŐ** elhunytá alkalmából. Az Unirea Középiskolában 1975-ben végzett XII. F osztály. A.B.F.R.A. (6632-1)

Megrendülten búcsúzunk **PAÁL IDA** szomszédasszonyunktól. Úgy mentél el, ahogy éltél, csendesen, szerényen. Nyugodj békében! Őszinte részvétünket és együttérzésünket fejezzük ki gyermekeinek és unokájának, fájdalmukban osztozunk. A Moldovei utcai 10-es tömbház lakói. (6628)

ÉTV ERDÉLYI MAGYAR TELEVÍZIO

Az ERDÉLYI MAGYAR TELEVÍZIO **PR-referens és közösségimédia-felelőst** keres.

FELADATOK:

- online kommunikációs felületek kezelése
- népszerűsítő kampányok tervezése és lebonyolítása
- szövegszerkesztés
- médiapartnerségek menedzselése

ELVÁRÁSOK:

- felsőfokú végzettség
- releváns szakmai munkatapasztalat előny
- kiváló kommunikációs- és íráskészség
- fejlett számítógép-felhasználói ismeretek

AJÁNLAT:

- teljes munkaidős állás
- fiatal, dinamikus munkaközösség
- kreatív munkakörnyezet
- hosszú távú munkalehetőség

A részletes szakmai önéletrajz leadásának határideje **2020. 02. 18.**
Jelentkezni az allas@erdelyi.tv email címen lehet.

Marosvásárhelyi Rádió Románia

96 FM
106,8 FM
1323 AM

www.marosvasarhelyiradio.ro

RexoGold
a te zálogházad

Str. Frantz Liszt nr. 11
Telefon: 0265 - 25.11.11
Mobil: 0748 - 25.11.11
www.rexogold.ro

NON STOP
állunk rendelkezésedre!

14 napos utazási termékek csak szemléltető jellegűek.

FONTOS TELEFONSZÁMOK

- Romtelecom-tudakozó
  - információ - 118-932
  - általános - 118-800
- Központosított ügyelet (Rendőrség, Tűzoltóság, SMURD, Csendőrség, Mentőállomás): 112
- Rendőrség - 0265/202-305
- SMURD (betegekkel kapcsolatos információk) - 0265/210-110
- Sürgősségi szolgálat:
  - gyermekeknek - 0265/210-177
  - 0265/212-304
  - 0265/312 436
  - 0265/250-120
  - 0265/263 351
- Optolens szemsebészet - 0265/263-351
- Marmed
  - 0265/250-344
  - 0756-468-658
  - 0729-024-380
  - 0751-114-307
- Labor
  - e-mail: marmed@marmed.ro, www.marmed.ro
- Dora Optics - 0733-553-976
- Dora Medicals - 0265/212-971
- Radiológia, echográfia Dr. Jeremiás István - 0265/222-446
- Lézerakupunktúra - 0722-885-851
- Emma vendéglő, hidegtájak készítése - 0740-083-077
- -0365/404-664
- Prefektúra - 0265/266-801
- RDS-RCS - 0365/400-401
- 0365/400-404
- Áramszolgáltató vállalat
  - vidék - 0800-801-929
  - 0265/269-667
- Delgaz Grid - 0265/200-928
- 0800/800 928
- Aquaserv
  - hideg víz-csatoma - 0265/215-702
  - közönségszolgálat - 0265/208-888
  - központ - 0265/208-800
  - 08008 208-888
- Fogyasztóvédelmi hivatal - 0265/254-625
- Vasútállomás - 0265/236-284
- Távolági buszállomás - 0265/237-774
- Vili Kft: temetkezés, segélyintézés (0-24 óra), professzionális balzsamozás Nemzetközi halottszállítás - 0265/215-119
- 0744-282-710
- Alkony Kft. temetkezés (24 ó.) - 0265/263-865
- koporsók, kellékek, - 0745-606-215
- koszorúk - 0745-606-269
- és halottszállítás - 0758-047-604
- Melinda temetkezés - 0741-615-661
- Onesti tér 12. sz., a Litoral mögött, teljes körű szolgáltatás - 0740-263-907
- 0265/311-862
- Maros megyei RMDSZ - 0265/264-442
- 0265/262-907
- Thomas Hux sofőriskola - 0741-235-239
- 0365/882-842
- Üveg-tükör szerelése, házhoz szállítás - 0265/248-430
- Utazási irodák**
- MAORI turisztikai iroda - 0365/440-528
- www.maori.ro e-mail: info@maori.ro
- Transervice - 0265/216-242
- World Travel Shop - 0265/216-768
- turisztikai iroda - 0265/269-900
- Bálint-Trans - 0745-611-999
- 9-17 ó. - 0265/255-092
- Intertours - 0265/264-011
- Royal GTS - 0265/269-308
- 0731-898-989
- Hu 0036-306-053-753
- Family Holiday - 0365/449-833
- 0749-922-887
- Thomas Hux utazási iroda - 0365/882-842
- 0772-068-684
- Méltányos reklámdíj fejében állandó szereplője lehet a FONTOS TELEFONSZÁMOK rovatnak. Várjuk jelentkezését a 0265/268 854-es telefonon.**

MEGJELENT
Gáll Tímea : Kölcsönkért kovász

Amikor Erdélyben járok, az első utam szinte mindig hozzá vezet: Gáll Timihez Csikmadarasra. Alig várom, hogy felbukkanjon a szemem előtt a kis sziget az Olton, és rajta a mesebeli malom épülete... Abban a malomban az Idő új ruhát ölt... Itt egyszerre vagyok múltban és jelenben, a korok tökéletes mindennapi harmóniában tárulnak fel előttem az edényeken, recepteken, ízekben, hagyományokon keresztül. Az emlékeknek itt nem volt idejük emlékké válni, hiszen folyamatos a létezésük. Élnek boldogan, Timi oltalmazó gondoskodása jóvoltából. Amikor asztalhoz ülök, új jelentést nyer az „örök” szó. Nagyon sok időt töltöttem együtt Timivel, és soha senkitől nem tanultam annyit, mint tőle. Ma már könnyen felismerem a lelmem újra és újra felbukkanó jelzését, amikor azt súgja: rég voltál már Csikmadarason, jobb, ha indulsz.
Borbás Maresi

Kapható a KOBÁK könyvesboltban
Marosvásárhely, Győzelem tér 18. szám
Szászrégen, Mihai Viteazu út 15. szám

Kabaré
2019-2020-as évad

Cabaret
stagiunea 2019-2020

GRUPPEN-HECC
Ira: Molnár Tibor „Tajti” • Nagy István

MA JÖ A MEDVEM

Feljött:
Biluska Annamária • Csiki Hajnal • Tóth Kati
Nagy István • Kárp György • Nagy Péter

Zenei munkatárs: Nyáry István • Hang- és fény-technika: Gölner Károly
Producer: Hompol Szilárd
Rendezte: Nagy István

Marosvásárhely, Kultúrpalota.
Február 24. Hétfő este 7 óra.

A Maros Megyei Múzeum képtárának festményeiből

Mattis Teutsch János – Kompozíció XXXII

Mattis Teutsch János (1884–1960) a román avantgárd mozgalom egyik sokoldalú művésze, alkotásai révén teljes mértékben szinkronban volt az európai törekvésekkel. Több területen figyelemre méltó tevékenységet fejtett ki: festészetben, szobrászatban, grafikában és elméleti téren is. Jelentős szerepet vállalt az avantgárd csoportok munkájában Romániában, Németországban (ahol a Der Sturm csoporthoz csatlakozott), valamint Magyarországon és Franciaországban is, könnyen beilleszkedve a széles körű kulturális terekbe, amelyekhez nagy bátorsággal és szabadsággal fordult. Művészi pályafutásának felfelé ívelésében Mattis Teutsch expresszionistának vallotta magát, helyreállítva a konstruktivista kép szerkezeti szigorát, megőrizve realista látásmódját, és útkeresésének középpontjába az „Élet, Ember, az Ő tevékenysége” került.

Az alkotói irányának előkészítésében és meghatározásában fontos szerepe volt annak, hogy ismerte az európai avantgárd néhány neves képviselőjének a munkáit, és csatlakozott az ünnepelt Der Sturm csoporthoz. Az üzenet lényegére és az absztrakciós jellegre helyezte a hangsúlyt, lemondva az erdélyi táj által ihletett természeti motívumokról, dinamikus görbékkel élénk színű, fényes formákat alkotott egy erős mag körül. Ezeket a kompozíciós megoldásokat a **Lélekvirágok** című nagy sorozat foglalja egybe, mintegy szintézis-következtetés az ő zenei expresszionizmusának és absztrakcionizmusának, amely az 1918–1924 közötti időszakra tehető.

A marosvásárhelyi Művészeti Múzeum gyűjteményében lévő **Kompozíció XXXII** című alkotása is ebbe a **Lélekvirágok** ciklusba tartozik. A megoldandó lényegi probléma a domború és homorú formák kompozíciós viszonylatának tanulmányozása és a kromatika megpezdítése a meleg-hideg színharmóniák szembeállításával. A formák, mozgások és tónusok dinamikája, a vonalak ritmusa a lelki lüktetések érzékeltetését, a lelkiállapotok minél pontosabb kifejezését szolgálja. A tekintet egyidejűleg felfelé irányul a kompozíció kibontakozásával, a bal alsó sarokból kiindulva, a középpontban robbanásszerűen megnyilvánulva, majd folytatódva a jobb felső sarok felé. A fekete, éles átlók felosztják a koncentrikus formákat, elcsúsztatva és felépítve a kompozíciót. (C. F.)

Mattis Teutsch János, **Kompozíció XXXII**, olaj, vászon, 120 x 89 cm, jelezve jobbra lenn monogram MT, évszám nélkül [1920–1923], a Maros Megyei Múzeum gyűjteménye

